

ogjaa Anvisning paa, at Toldvæsenet skal tage Politiet til Hjælp. Det er nu af den Slags Ting, som jeg vilde ønske, at Politiet maatte blive fri for at komme med til, at være Skatteopkræver eller Skatteoplysningsmand. Det er nu ikke blot dette Plageri, som vil komme tilstede ved disse indviklede Kontrolbestemmelser — jeg haaber, at de fleste af dem blive omredigerede, saa at de blive forstaaelige, til 3die Behandling; f. Ex. § 15 er fuldstændig meningsløs, men det kan jo rettes —, men der er ogsaa, synes jeg, den Banfælselighed, som ogsaa blev fremhævet af den høitærede Minister, at man vil bestatte alle de forskjellige Sorter bairisk Al, som indeholde ganske forskellige Grademaal af Alkohol, paa samme Maade. Naar man vil vælge en Udbyttebestatning, synes jeg, det er nødvendigt, at Bestatningen finder Sted efter det Alkohol, som findes i Øllet, medens her Alting bestattes paa ensartet Maade; saa meget mere vilde der være Grund dertil, da jo, som bekendt, det allermeest alkoholholdige Al, det allerstærkste Al, bruges i alt væsentligt til Udførsel, og Vedkommende skal altsaa have Udførselsgodtgjørelse. Jeg skal nu indrømme, at der ogsaa fortæres meget stærkt Al her i Landet, men den overveiende Del af det stærkeste, mest alkoholholdige Al tror jeg nok, man tør sige, tilbortes for Exportens Skyld. Det var altsaa den ene Anke. Jeg havde tænkt at gøre opmærksom paa forskellige Ting i Paragraferne, men da jeg veed, at den høitærede Ordfører, som har et saa skarpt Øie for Redaktionen, ganske vist vil finde dem uden min Hjælp, skal jeg ikke opholde mig derved. Jeg nævner for § 15, jeg mente § 13, hvor der staar, at Foustager skulle straffes med Bøder, medens det dog vistnok er Bryggerne, der skulle straffes med dem. Der er kun en Bemærkning, som jeg forøvrigt allerede har berørt, jeg endnu skal tillade mig, og det er den, at jeg meget vilde bede taget under Overveielse, hvad det vil sige, der staar i § 13, at „Enhver, der, uden at anmelde det for Toldvæsenet eller Politiet, til eget Brug eller til videre Forhandling modtager en Foustage skattepligtigt Al“, skal straffes med Bøder. Der staar ikke Noget tidligere om disse Anmeldelser for Politiet. Den ærede Ordfører vil maaske vise mig den Velwillie at give Forklaring om, hvad Politiet har med disse Anmeldelser at gøre. Politiet har jo i Forhold til dets overordentlig svage Kræfter rundt omkring i Kjøbstæderne og paa Landet saa mange forskellige Hverv, at jeg ser med Ængstelighed paa, hver Gang der bliver paalagt det nye Byrder, og dette at være Anmelder af Toldsvig, som det er

bestemt i § 16, vilde jeg ogsaa helst bede Politiet fritaget for. Et er, at Politiet nok vil gjøre det alligevel, men et andet er, at det her staar som en af Politiets særlige Pligter at være Angiver. Det er Politiets Pligt, uden at nogen Paragraf derom behøver at staa i denne Lov, at anmelde alle Forbrydelser til Straf; men særlig i denne Lov, som omhandler et Tilfyn af Toldvæsenet for Toldindtægtsens Skyld, at paabyde Politiet det som en særlig Pligt finder jeg ikke Anledning til; det er dog naturligvis Noget af det mindre Væsentlige. Min Hovedbetænkelse ved at gaa ind paa Loven er den, at jeg synes, at der ikke opnaas noget særligt Tiltalende ved at ombytte den ene Forbrugsafgift med den anden.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, vil dog vist have bemærket, at det Meningsforstyrrende, for ikke at sige ganske Uforstaaelige, i § 13 hidrører fra en Trykfeil. Det ærede Medlem antede endvidere over, eller det var ham endvidere uforstaaeligt, hvorfor den, som modtager en Foustage skattepligtigt Al, der ikke er berigtiget, som ikke har sit Stempelmærke paa, skal anmelde det for Toldvæsenet eller Politiet. Det synes mig at være let forstaaeligt. Det er Bryggerne, der have Forpligtelsen til at sørge for, at ikke nogen Foustage skattepligtigt Al forlader et Bryggeri uden at være forsynet med Stempelmærke; men man kan jo tænke sig, at Stempelmærket ved uhykkelig Hændelse forsvinder paa Veien, og da er det Maaden, hvorpaa Modtageren frier sig for sit Vedkommende for noget Ansvar, at han strax gjør Anmeldelse for Toldvæsenet eller Politiet om, at en saadan Foustage, som ikke har sit Stempelmærke, er kommen ham i Hænde. Jeg ser da ikke rettere, end at det vil være til væsentlig Gavn for Modtageren, dersom han skulde være indskrænket til kun at kunne gjøre denne Anmeldelse, som redder ham fra Ansvaret, til Toldvæsenet og ikke tillige for Politiet.

Fejsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Fejsen: Jeg takker den ærede Minister for Oplysningerne, men jeg skal blot bemærke, at hvad § 13 angaar, maa det være en meget stor Trykfeil. Jeg har prøvet at lade Semikolonnet gaa ud, men det hjælper ikke. Jeg antager, at Ordene „en Foustage skattepligtigt Al“ skal gaa ud, og at der efter